

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414200229
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414200229.2

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v právnej veci žalobkyne Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava Karadžičova 8, IČO: 37 927 795, proti žalovanému H. V., N.. XX. X. XXXX, C. A. B. S. XX, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Košice, Stará Baštova 2, IČO: 35 569 298, o zaplatenie 3 151,49 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. **V r a c i a** žalobkyňi súdny poplatok v sume 182,30 eur a na jeho vrátenie upravuje Slovenskú poštu, a. s.

IV. Žalobkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov právneho zastúpenia 258,42 eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Ladislava Mikluša, advokátom so sídlom Stará baštová 2, Košice do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajší súd 16.1.2014 v jej konečnej úprave pripustenej uznesením súdu z 23.7.2014 č. k. 4C 116/2014-48 domáhala na žalovanom zaplatenia 3 151,49 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 12,5 % ročne zo sumy 172,61 eur od 5.10.2012 do zaplatenia, vo výške 12 % ročne zo sumy 172,61 eur od 5.10.2012 do zaplatenia a vo výške 12 % ročne zo sumy 175,03 eur od 5.10.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že na základe zmluvy o úvere z 18.11.2003 bol žalovanému poskytnutý úver na financovanie osobného motorového vozidla zn. Opel Vectra A 1.6 GLS č. karosérie G.. Žalovaný porušil ustanovenia bodu 6.1. všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere a neplnil si riadne svoje povinnosti. Preto spoločnosť GE MONEY, a. s., Bottová 7, Bratislava, IČO: 17 324 220, dňa 28.11.2003 vypovedala zmluvu o úvere. Dňa 27.9.2012 uzavrela spoločnosťou Profidebt Slovakia, s. r. o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO : 35 925 922, ako postupník so spoločnosťou GE MONEY, a. s. ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok. Na základe tejto zmluvy bola spoločnosťou Profidebt Slovakia, s. r. o., postúpená splatná pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o úvere vo výške 3 151,59 eur s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pohľadávka pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 520,25 eur a poplatkov vo výške 2 631,24 eur. Žalobou sa žalobkyňa domáha zaplatenia aj úrokov z omeškania vyčíslených podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Aktívna legitímácia žalobkyne v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 31.1.2014.

Podaním doručeným súdu 24.4.2014 vstup do konania do postavenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného oznámilo spotrebiteľské združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268.

Podaním doručeným súdu 15.5.2014 združenie sa vyjadrilo k žalobe tak, že vznieslo námietku premlčania uplatnených nárokov s poukazom na ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

Súd doručil zástupcovi žalobkyne vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe na vyjadrenie v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Zástupca žalobkyne na výzvu nereagoval.

Následne súd vo veci nariadil prvé pojednávanie na 7.6.2016.

Podaním doručeným súdu 3.6.2016 zástupca žalobkyne zobral žalobu v celom rozsahu späť. Späťvzatie žaloby neodôvodnil .

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takomto prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nesúhlas odporcu zo späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr než sa začalo pojednávanie.

V prejednávanej veci žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť pred otvorením prvého pojednávania. Súd rešpektoval tento jej dispozitívny úkon so žalobou a konanie podľa citovanej právnej úpravy v celom rozsahu zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. V zásade platí, že ak žalobca vezme žalobu späť, z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, a je povinný uhradiť trovy žalovaného.

V prejednávanej veci žalobkyňa neuviedla žiadne konkrétne dôvody späťvzatia žaloby. Žalobu zobrala späť po tom, čo jej bolo doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorým vzniesol námietku premlčania nárokov. Preto súd prijal záver, že žalobkyňa späťvzatím žaloby procesne zavinila, že konanie muselo byť zastavené a žalovanému prislúcha právo na náhradu trov, ktoré účelne vynaložil na bránenie svojho práva.

Základným predpokladom priznania nároku na náhradu trov konania je uplatnenie nároku v konaní (§ 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). V prejednávanej veci si žalovaný nárok na náhradu trov tohto konania neuplatnil. Preto mu súd žiadnu náhradu trov nepriznal.

Vedľajší účastník si podaním doručeným súdu 15.5.2014 uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 258,42 eur pozostávajúcej z odmeny za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k žalobe) vo výške po 121,17 eur a z náhrady na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, tzv. režijného paušálu 2 x po 8,04 eur.

Zástupca žalobkyne podaním vo veci späťvzatia žaloby navrhol, aby súd vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia nepriznal, nakoľko sa nejedná o trovy účelne vynaložené.

Niet pochyb o tom, že trovami konania v zmysle § 137 Občianskeho súdneho poriadku (okrem iného) je aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Povinnosť nahradiť trovy konania však nezahŕňa všetky trovy konania, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Predpokladom priznania náhrady trov konania v konaní úspešnému účastníkovi je účelnosť trov vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie otázky účelnosti vynaložených trov právna úprava ponecháva na zváženie súdu.

Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia vynaložených vedľajším účastníkom súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28.4.2016 č. k. 21Co 271/2015-8, podľa ktorého obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva.

Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi alebo účastníčkovi, ktorému to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

Procesná aktivita vedľajšieho účastníka súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov (porov. rozsudok súdneho dvora Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu (pre porovnanie uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. 9. 2011 sp. zn. 7MCdo 4/2010, cit. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania“ tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2011 sp. zn. II. ÚS 281/2011).

Dôležitá je pri trovách konania aj ich náhradová funkcia (porov. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.12.2004, sp. zn. II. ÚS 31/04, cit. „Pri tomto výklade treba venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu“).

Zákonodarca v § 137 Občianskeho súdneho poriadku explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Ani judikatúra Súdneho dvora Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09). Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka a jeho práve na náhradu trov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby sa vedľajší účastník nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie

a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

V prejednávanej veci vedľajší účastník ako osoba konajúca sama za seba bol z procesného hľadiska plne úspešný. Preto mu náhrada trov konania prináleží. Vedľajší účastník svojou právnou argumentáciou (vznesením námietky premlčania) podporil ochranu žalovaného proti žalobkyňou uplatneným nárokom. Žalobkyňa žalobu zobrala v celom rozsahu späť po tom, či jej podanie vedľajšieho účastníka obsahujúcu námietku premlčania bolo doručené.

Vo svetle princípu vychádzajúceho z čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je preto plne opodstatnené priznať združeniu náhradu nákladov za úspešné presadzovanie spotrebiteľského práva.

V uvedenom rozhodnutí odvolací súd tiež poukazuje na to, že vedľajšia intervencia vo svetle § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je ďalším z nástrojov ochrany spotrebiteľa, ktorý síce explicitne odporúčaný v smernici Rady 93/13/EHS nie je, ale nič nebránilo členským štátom nad rámec smernice upraviť mechanizmy, ktoré zväžia ako efektívne. Takáto možnosť vyplýva z čl. 8 citovanej smernice.

Podľa čl. 8 smernice Rady 93/13/EHS „členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa.“

Rovnako Európska komisia vo svojich pripomienkach v bode 21 v prejudiciálnom konaní vedenom pod C-470/12, POHOTOVOSTĽ/Vašuta uvádza cit. „Smernica 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby vnútroštátny súd pripustil vstup združenia na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka v exekučnom súdnom konaní.“

Vedľajšiu intervenciu vníma Európska komisia ako jeden z prostriedkov na ochranu práv spotrebiteľov a niet dôvodu ho vylučovať z prostriedkov ochrany zameraných na dosiahnutie cieľov podľa smernice Rady 93/13 EHS vrátane čl. 7 ods. 1.

Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie 1. Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

Preto niet dôvodu u právnických osôb zameraných na ochranu práv spotrebiteľov vylučovať ich z právnej ochrany, ktorej súčasťou je aj náhrada ich nákladov v občianskom súdnom konaní. Súdna moc v podstate ani nemá možnosť ako podporiť združenia na účely čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako tým, že sa združeniam prizná náhrada ich nákladov.

Vychádzajúc z uvedenej argumentácie súd vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú si vedľajší účastník riadne v konaní uplatnil. Súd pritom vychádzal zo špecifikácie týchto trov v podaní zástupcu vedľajšieho účastníka doručenom súdu 15.5.2014 a z vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). Vedľajšiemu účastníkovi tak priznal náhradu za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k žalobe) pri hodnote jedného úkonu 121,17 eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky) a 2x režijný paušál po 8,04 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky).

Podľa § 11 ods. 3, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch) poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania sa vráti, ak sa konanie zastavilo pred prvým pojednávaním. Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa § 1, sa poplatok vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eur.

Podľa § 11 ods. 6 veta prvá zákona o súdnych poplatkoch ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy súd súčasne so zastavením konania vo veci rozhodol aj o vrátení súdneho poplatku, ktorý žalobkyňa zaplatila za podanú žalobu vo výške 189 eur, po jeho krátení o zákonom upravenú výšku 6,70 eur. Na vrátenie tohto poplatku upravil súd prevádzkovateľa systému - Slovenskú poštu a.s.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu v Kežmarku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súd prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.